

Проповед 170

Овчарите на Рождество!

Прочит: Лука 2, 1 - 20

Скъпи братя и сестри,

Бъдни вечер е и всички очакват да дойде моментът, когато Спасителят се ражда. Това е част от чудото на Рождество - ние можем всяка година да почувстваме идването на мира и радостта, на любовта и силата, на спасението и на новия живот, които носи раждането на Исус на тази земя. Светлината идва на света. Бог става човек. Бог идва при нас, хората. Бог показва по необикновен и силен начин любовта си. И макар че на всяко Рождество си го повтаряме, пак не можем да предадем и малка част от чудото, което е станало преди много години в обора и в малката дървена ясла на малкото градче Витлеем. Вижте как започва всичко. Не започва с нещо грандиозно, а с нещо съвсем малко - малко дете, малко семейство, малко градче, малък обор, малка ясла. Всичко е малко и може би незначително в човешките очи, но въпреки това крие зад себе си голямата любов на един Бог - любов, която превъзхожда нашите разбирания и мечти. Най-ясното послание на Рождество е, че Божият син се ражда за всеки един от нас, за тези, които са грешни и не заслужили, за тези, които се нуждаят от сила и помощ, от нова надежда. Библията не ни разказва нищо по повод на животните, които са били в обора при раждането на Исус, но една легенда ни разказва защо на картините, изобразяващи тази сцена, има винаги вол и магаре. Докато Мария и Йосиф пътували за Витлеем, един от по-главните ангели събрал всички животни от региона и искал да избере две от тях, за да присъстват на раждането на Спасителя. Първо дошъл естествено лъвът, нали бил цар на животните, и казал, че ще отиде в обора и ще пази царя - всеки, който дръзнул да се приближи, щял да бъде разкъсан. „Не, казал ангелът, ти си прекалено зъл.” Тогава дошла лисицата и обещала да направи новината достъпна за всички хора, като с цялата невинност, на която е способна, казва на всички : „Царят е тук!” Освен това обещала, за да може майката на детето да укрепне след раждането, да краде всеки ден поне по една кокошка и да и я носи, за да има сили. „Ти си твърде лукава”, казал и ангелът. Тогава дошъл паунът и казал: „Ами този обор е твърде прост и обикновен за раждащия се цар. Аз ще разперя опашката си и ще създам с красивите си пера обстановка, достойна за Царя.” „Ти си твърде горделив и суетен”, казал ангелът. Дошла и совата с мъдростта си, и славеят с песента си, а след тях идвали и другите животни едно след друго и всяко от тях се хвалело какви качества има и показвало с какво е достойно да застане до Царя. Всичко било напразно обаче - ангелът не харесал нито едно от тях. Накрая, когато ангелът бил загубил всяка надежда, видял как волът и магарето се прибират след тежка и изнурителна работа на полето с един местен селянин и ги извикал при себе си. Магарето и волът се довлачили до него и той ги запитал: „Какво можете вие?” „Ами, казали те, ние нищо не можем - само служим и се подчиняваме.” „Тогава, казал ангелът, вие сте тези, които ще стоят най-добре до Исус Христос, защото Той се ражда да прави точно това.” Исус се ражда да служи на хората и да ги спаси от греховете им. Тази вечер искаме да се спрем на едни от героите в рождествената история, които бяха точно такива - не бяха достойни за света, но бяха достойни да бъдат край яслата на Исус Христос - това бяха овчарите.

1. Рождество променя и най-безнадеждното положение. Исус Христос се роди във Витлеем и тогава нещо се промени. Първите хора, които научиха за раждането на Спасителя, бяха не други, а овчарите. Тези хора бяха от утайката на обществото. Неоправдано, разбира се. Те от една страна биваха държани настрана от хората, защото не се обличаха с хубави дрехи, може би миришеха не много добре, може би не изглеждаха като за конкурс за красота. Хората не искаха да ги виждат. От друга страна обаче, тези хора бяха много важни за обществото - с работата си те осигуряваха храна под формата на месо и мляко, дрехи под формата на вълна и същевременно оставаха незабелязани за хората, които ползваха тези блага. Помислете си колко онеправдани се чувстваха те - осигуряваха толкова много неща на хората, а благодарност нямаше. Не е трудно да си представим как се чувстваха овчарите. Обществото не се е променило чак толкова от тогава до днес. И днес много от хората, които работят честно и за доброто на обществото, са изтласквани на заден план. И са подтискани до такава степен, че да загубят желание за каквото и да било, както овчарите в онова време. Обаче забележете какво ни разказва Рождество - Бог прати своя ангел именно при такива хора: **"А на същото място имаше овчари, които живеяха в полето и стояха на нощна стража около стадото си. И ангел от Господа застана пред тях и Господната слава ги Осия; и те се изплашиха много."** Това е първото нещо, което можем да запомним от тази вечер на очакване - Бог изпраща своя ангел и своя Спасител при тези, които се нуждаят от него, към необичаните, към онеправданите. Исус по-късно каза: **"Не здравите имат нужда от лекар, а болните"**. Бог прати Сина си за хора като нас. Ако ти не се счита за достоен, ако се чувстваш слаб и изоставен, ако чувстваш, че никой не те обича, не потъвай в страховете си или в депресия, а върви смело напред, защото Исус Христос Божият Син се е родил за теб. Исус е отговорът на човешкия копнеж, на всяка наша нужда и надежда. Погледнете овчарите и открийте себе си. И направете това, което те направиха след като чуха посланието на надеждата, **"ангелът им каза: Не бойте се, защото, ето, благовестваме ви голяма радост, която ще бъде за всички човеци. Защото днес ви се роди в Давиловия град Спасител, Който е Христос Господ. И това ще ви бъде знакът - ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли. И внезапно заедно с ангела се яви множество небесно войнство, което хвалеше Бога с думите: Слава на Бога във висините. И на земята мир между човеците, в които е Неговото благоволение."** Овчарите едва ли са схванали посланието в целостта му, но разбраха, че Бог прави нещо велико - сътворява мир на земята между човеците и въпреки, че хората бяха направили толкова много грехове и се бяха отдалечили толкова много от Създателя, в тях все още е благоволението Му. Това, което овчарите направиха, беше, че предприеха активни действия - **"Шом ангелите си отидоха от тях на небето, овчарите си казаха един на друг: Нека отидем тогава във Витлеем, за да видим това, което е станало, както Господ ни изяви. И дойдоха бързо и намериха Мария и Йосиф, и Младенеца, Който лежеше в яслите."** На първо място овчарите решиха, че не могат да останат на полето, а трябва да отидат и да видят какво се е случило във Витлеем - нека да отидем. Беше се случило нещо важно и те не можеха повече да чакат. Второто, което забелязваме, е че овчарите не просто се разходиха до Витлеем, а побързаха да отидат. Не може да се чака, въпросът е на живот и смърт. И третото е, че когато решиха да тръгнат и се забързаха, тяхното пътуване не беше безрезултатно - те намериха това, което търсеха - семейството на Исус и самият Спасител с тях. Ако се чувствате слаби и подтиснати, ако никой не се интересува от вас и като че ли всичко е срещу вас, обърнете погледа си към Витлеем - там се ражда Спасител за вас. Този Божий син може да промени живота ви. Станете, побързайте и отидете при Него, допуснете Го в живота си, защото, ако Го потърсите, ще Го намерите.

2. Страхът се превръща в радост. При първото появяване на ангелите, можем да прочетем за овчарите, че **"те се изплашиха много"**. Това е съвсем нормална реакция, като се има предвид и мащабите, и вида на ангелите - все пак те бяха цяло войнство. Сърцата им сигурно бързо слязоха в петите. Но не се заблуждавайте - овчарите не бяха страхливци, те бяха свикнали да живеят при всякакви условия и да се отбраняват срещу много диви и опасни животни. Сигурно е било внушителна гледка да видиш толкова много ангели - нормално е да се уплашиш. Всъщност, ако видим тези същите овчари в края на историята, ще видим съвсем различни хора. След като видяха Детето, те си тръгнаха **"И овчарите се върнаха, като славеха и хвалеха Бога за всичко, което бяха чули и видели, според както им беше казано."** Страхът на овчарите се превърна в голяма радост. Толкова голяма, че те не можеха да я сдържат в себе си, а вървяха и славеха Бога по улиците и по пътищата, и в гората, и в планината. Представете си тези кораби, сигурно много сдържани мъже, които сигурно трудно изразяваха чувствата си - те славеха Бога и не се притесняваха от нищо. Това е промяната, която Рождество носи - тя превръща нашите страхове в радост. И ако сега ти си натоварен с много страхове и притеснения, ако животът те е притиснал отвсякъде и е толкова трудно, че дори не можеш да дишаш, тогава има изход - върни си радостта. Рождението на Спасителя носи в себе си радостта. Обърни се от страховете си и насочи поглед към Исус и Той ще те избави от всеки един от страховете ти и ще ти даде нов живот, и сила, и надежда, така че да можеш да започнеш живота си отначало. Тогава ще можеш да се насладиш на това, че Исус Христос е с теб и се е родил в сърцето ти. Радостта от Божието присъствие в живота ти ще е много по-голяма от всяка радост, която си изпитвал. Условието е само едно - остави егоистичния си живот и се обърни към Исус - той ще ти даде мир и радост.

3. Безгласните стават свидетели. Както казах в началото, овчарите бяха хора, които нямаха думата в обществото, нито пък им се позволяваш да се изказват по който и да било въпрос. Докосването им до Бога, раждането на Спасителя, ги промени: **"И като видяха, разказаха онова, което им беше известно за това Детенце. И всички, които чуха, се учудиха на това, което овчарите им казаха. А Мария пазеше всички тези думи и размишляваше за тях в сърцето си. И овчарите се върнаха, като славеха и хвалеха Бога за всичко, което бяха чули и видели, според както им беше казано."** Като видяха, разказаха." Радостта, която бяха преживели, не можеше да остане с тях и тези хора, които толкова време бях мълчали и живели извън обществото, станаха свидетели за Божията слава, която бяха вкусили. Хората, които намериха Исус, станаха първите мисионери. Това е третото нещо, което научаваме - промяната в овчарите беше толкова голяма, радостта им беше толкова пълна, че те не искаха да задържат нищо в себе си, а бързаха да го споделят с целия свят, с всички хора около себе си. Така трябва да бъде и с нас. Ако ние наистина осъзнаваме какво е Рождество, ако осъзнаваме от какво Бог ни е избавил, изпращайки Исус да се роди на този свят, изпълнен с грех, тогава няма да можем да задържим тази информация за себе си, а ще искаме да я занесем на всеки човек. Посланието за светлината, идваща на този свят, не бива да бъде държана заключена, а да бъде споделяна, както направиха овчарите.

Исус Христос се роди във Витлеем, Той дойде за всеки един човек, донесе мир между хората и Бога. Той дойде и потърси онези, които са онеправдани и самотни, тези, които никой не обича, и ги повика при себе си. Ако досега не си намерил Исус, отвори очите си, отвори сърцето си и Го приеми. Тогава в тъмнината и разочарованията на живота ти ще изгрее светлината на Неговата любов. Той ще те освободи от страховете и притесненията ти и ще ти даде радост - радост, която ще промени живота ти и ще му даде нов смисъл. Не се бави, а кажи на хората около себе си за чудото на Рождество. И тогава ще станете свидетели на онова, което се случи във Витлеем. Амин.